

РЕШЕНИЕ

№ 97

гр. Велико Търново , 03.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ И
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ** в публично заседание на двадесети април, през две
хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ЯНКО ЯНЕВ

Членове: ДАНИЕЛА ДЕЛИСЪБЕВА
ДИМИТРИНКА ГАЙНОВА

при участието на секретаря МИЛЕНА СТ. ГУШЕВА
като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА ДЕЛИСЪБЕВА Въззивно
гражданско дело № 20214000500119 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Въззивно производство по чл.258 – чл.273 от ГПК.

С решение №21 от 04.02.2021г., постановено по гр.д. №291/2020г., Окръжен съд-Велико Търново е осъдил на основание чл.2 ал.1 т.3 ЗОДОВ и чл.84 ал.3 ЗЗД Прокуратурата на РБ да заплати на ИВ. Т. Б. от с.М., Община П. сумата от 7 500 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие незаконно проведено срещу него наказателно производство по ДП №13/2012г. по описа на ОСлС при ВТОП, заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 27.04.2017г. до окончателното ѝ изплащане. Отхвърлил е предявения от И.Б. против Прокуратурата иск за неимуществени вреди за разликата над присъдените 7 500 лева до претендираните общо 30 000 лева, като неоснователен, както и иска за мораторна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди за периода от 06.05.2015г. до 27.04.2017г., като погасен по давност. Със същото решение Великотърновският окръжен съд е отхвърлил иска с правно основание чл.2 ал.1 т.3 ЗОДОВ и съединения с него иск по чл.84 ал.3 ЗЗД,

предявени от И.Б. против Прокуратурата за присъждане на обезщетение за имуществени вреди вследствие незаконно проведено срещу ищеца наказателно производство по ДП №13/2012г. по описа на ОСлО при ВТОП за сумите: 500 лева адвокатски хонорар; 4 400 лева пропуснати ползи от възможност за ловуване; 360 лева заплатен членски внос и такси към РДГ-Велико Търново и ЛРД-Павликени; 34 000 лева представляващи 20 месечни възнаграждения за прослужени години като офицер в МВР и за присъждане на законната лихва върху тези суми, считано от 06.05.2015г. до окончателното им изплащане, като неоснователни. Осъдил е Прокуратурата да заплати на Б. сумата 10 лева, разноски за водене на делото пред първата инстанция. Оставил е без уважение искането на адвокат Й.А. Й. за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата.

Постъпила е въззивна жалба от ищеца Б., чрез пълномощника му адвокат Й..

Жалбоподателят ищец моли Апелативният съд да отмени първоинстанционното решение на Великотърновския окръжен съд в отхвърлителните му части, с които са отхвърлени: искът с правно основание чл.2 ал.1 т.3 ЗОДОВ против Прокуратурата за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над уважения размер от 7 500 лева до претендираните 30 000 лева; искът против Прокуратурата за претърпени имуществени вреди в размер на 24 108 лева, представляващи 20 месечни възнаграждения за прослужени години като държавен служител и офицер в МВР, заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 27.04.2017г. до окончателното ѝ изплащане; искът против Прокуратурата за претърпени имуществени вреди в размер на 360 лева, представляващи платен членски внос и такси към ЛРД-Павликени, заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 27.04.2017г. до окончателното ѝ изплащане; искането за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.38 ал.2 ЗА, и вместо това да постанови решение по съществото на спора, с което да уважи в пълен размер предявените искове и претендираните разноски, като осъди Прокуратурата да заплати на Б. следните суми: сумата 30 000 лева, обезщетение за причинени неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от водено срещу него ДП №13/2012г. по описа на ОСлС при ОП-

Велико Търново за престъпление по чл.255 ал.1 т.1 от НК, заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 27.04.2017г. до окончателното изплащане; сумата 24 108 лева за причинени имуществени вреди, изразяващи се в 20 месечни възнаграждения за прослужените години като държавен служител и офицер в МВР, които били пряка и непосредствена последица от воденото ДП, подробно описано по-горе, заедно със законната лихва върху сумата, считано от 27.04.2017г. до окончателното ѝ изплащане; сумата 360 лева-причинени имуществени вреди, изразяващи се в заплатен членски внос и такси на ЛРД-гр.Павликени, със същия произход, заедно със законната лихва върху сумата, считано от 27.04.2017г. до окончателното изплащане на тази сума; разноските за оказана безплатна правна помощ на основание чл.38 ал.1 т.2 ЗА във връзка с Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Претендира за присъждане на направените разноски във въззивната инстанция.

Прави оплакване за неправилност на обжалваното решение в обжалваната част, като излага подробни съображения във връзка със становището си. Присъденото обезщетение за неимуществени вреди в размер на сумата от 7 500 лева не съответствало на тежестта на уврежданията, както и на реално претърпените болки и страдания, поради което било определено в нарушение на чл.52 от ЗЗД. Досъдебното производство продължило над 3 години. Вследствие на него ищецът получили здравословни проблеми, а именно: невровегетативна дистония, повишено кръвно налягане, главоболие и световъртеж. Публичната разгласа на ДП се отразила на здравословния, семейния, служебния и обществен статус на ищеца. ДП било използвано за да бъде ищецът дисциплинарно наказан с уволнение със заповед от 03.08.2012г. Ищецът имал прослужени в МВР 20 години, 9 месеца и 7 дни, размерът на основното му трудово възнаграждение към датата на прекратяване на трудовото му правоотношение било 836 лева, към него следвало да се прибави допълнително трудово възнаграждение за прослужено време в размер на 40% т.е. сумата 334,40 лева и допълнително трудово възнаграждение поради спецификата на изпълняваната работа от 35 лева т.е. съгласно чл.256 от ЗМВР /отм./ обезщетението за месец е 1205,40 лева. Поради това претендира за 20 заплати обезщетение, което е в размер на 24 108 лева на основание чл.252 ал.1 от ЗМВР /отм./. Вследствие на воденото

срещу него ДП му било отнето разрешението да ловува, както и оръжието. Платил бил 400 лева членски внос към ЛРД-Павликени. Тази сума също следвало да му бъде възстановена от ответника.

Неправилно Първоинстанционният съд не бил присъдил адвокатско възнаграждение на адвокат Й. по реда на чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата. Адвокатът оказал безплатна правна помощ, тъй като Б. е кръстник на детето му.

Постъпила е въззивна жалба от ответника Прокуратура на Република България, подадена чрез Заместник Окръжен прокурор при Окръжна прокуратура-Велико Търново Цани Попов.

Предмет на жалбата е осъдителната част на решението на Великотърновския окръжен съд.

Жалбоподателят ответник моли Апелативният съд да отмени първоинстанционното решение в частта, с която Окръжен съд-Велико Търново е осъдил Прокуратурата да заплати на ищеца Б. сумата от 7 500 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, причинени от незаконно проведено срещу него наказателно производство по ДП №13/2012г. по описа на ОСлС при ОП-Велико Търново, заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 27.04.2017г. до окончателното ѝ изплащане, и вместо това да отхвърли изцяло предявения иск за неимуществени вреди или алтернативно да намали присъденото обезщетение съобразно разпоредбата на чл.52 ЗЗД.

В обжалваната му част първоинстанционното решение било неправилно. Ищецът не бил доказал между претърпените от него имуществени и неимуществени вреди и воденото срещу него наказателно производство да има непосредствена връзка. Разпитани били посочени от ищеца свидетели, които говорят за това, че здравословното му състояние било влошено, но няма доказателства за действително претърпени вреди в резултат точно на това ДП. Срещу ответника е имало на производство и друго ДП №28/2011г. по описа на ОСлО при ОП-Велико Търново, във връзка с което са му били наложени различни ограничения и наказания. При липсата на такива доказателства било невъзможно да се разграничат вредите, за които

претендира обезщетение по настоящото дело.

Алтернативно поддържа, че ако не отхвърли изцяло предявения иск за неимуществени вреди, Апелативният съд да редуцира присъденото обезщетение, като го намали, тъй като не било доказано ищецът да е претърпял вреди в такъв голям размер от 7 500 лева.

Процесуалният представител на ищеца адвокат Й., в съдебно заседание поддържа изцяло тяхната жалба и оспорва жалбата на другата страна.

Апелативна прокуратура-Велико Търново процесуален представител на Прокуратурата на РБ ex lege и по реда на чл.10 ал.1 от ЗОДОВ, чрез прокурор И., в съдебно заседание поддържа подадената от Окръжна прокуратура-Велико Търново жалба и оспорва изцяло въззивната жалба на ищеца.

Правилно Първоинстанционният съд бил отхвърлил всички искиви претенции за причинени имуществени вреди. Моли Апелативният съд да отхвърли изцяло и иска за причинени на ищеца неимуществени вреди, тъй като същият бил недоказан и претърпените неимуществени вреди не били обвързани по никакъв начин с конкретното досъдебно производство предвид обстоятелството, че по отношение на ищеца е водено и друго наказателно производство. Ако все пак съдът приеме, че се дължи обезщетение, пледира то да бъде в размер под сумата 7 500 лева. Прокуратурата не дължи на ищеца обезщетение в размер на сумата 24 108 лева за прослуженото от него време като полицаи, тъй като неизплащането на тези 20 заплати не е резултат от действията на Прокуратурата, а е отказано по административен ред от Министерството към което той е работил, която административна дейност е потвърдена със съдебни актове на Административните съдилища.

Като разгледа направените във въззивните жалби оплаквания, прецени събраните по делото доказателства, взе предвид становищата на страните и извърши проверка на обжалваното първоинстанционно решение в границите на правомощията си Апелативният съд приема за установено следното:

Въззивните жалби са допустими.

При обсъждане на тяхната основателност приема за установено

следното.

Ищецът ИВ. Т. Б. твърди в исковата молба и по делото, че срещу него е водено досъдебно производство №13/2012г. по описа на Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура-Велико Търново, за извършено престъпление по чл.255 ал.1 от НК. С постановление от 20.04.2015г. на ОП-Велико Търново досъдебното производство е прекратено и постановлението е влязло в сила. Въз основа на образуваното срещу него ДП, са му били отнети оръжията, прилежащите им боеприпаси, разрешителното за ползването им, както и му било отказано издаването на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие. Ищецът завел няколко административни дела срещу тези отнемания, тези актове били влезли в сила, само поради наличието на посоченото следствено дело. Отнемането на оръжието и на разрешителното да има оръжие довело до невъзможност ищецът да реализира улов на дивеч, независимо че бил заплатил членски внос и такси към Ловно рибарско дружество-гр.Павликени, на което бил член, и този нереализиран улов счита че възлиза на около 150 кг дивечово месо и 500 броя птици, раняващи се на сумата 4 400 лева претърпени загуби и пропуснати ползи. Заплатеният членски внос през периода, в който не могъл да ловува, е в размер на 360 лева. Тъй като срещу него било образувано досъдебно производство за извършено престъпление по чл.255 ал.1 от НК, му било наложено дисциплинарно наказание уволнение, с което било прекратено трудовото му правоотношение с ОДМВР-Велико Търново. Обжалвал заповедта за дисциплинарно уволнение, но Административните съдилища я потвърдили, с мотив за наличието на висящото досъдебно производство. Поради това на ищеца не били изплатени полагащите му се 20 месечни възнаграждения за прослужените години в системата на МВР, които възлизат на сумата 34 000 лева. Вследствие на воденото срещу него ДП №1382012г. ищецът претърпял силно негативни преживявания – силен стрес, страх от евентуална осъдителна присъда, непрекъснато психическо напрежение, накърняване на авторитета му – професионален и човешки, уронване честта и достойнството му, изпитвал безсилие, страх, обида. Неколкократно в периода на разследването, което продължило 3-години подавал молби за по-бързо разследване и приключване на досъдебното производство. Това ДП станало причина кметът на с.М. да обяви през август 2014г. наличието на това разследване в

национален ефир по Нова ТВ и ТВ Седем, което имало негативен ефект в отношенията на съгражданите му към него. Вследствие на посоченото досъдебно производство здравословното състояние на ищеца се влошило – получил невровегетативна дистония, повишено кръвно налягане, главоболие, световъртеж и безсъние. Заплатил 500 лева адвокатски хонорар.

Предвид изложеното ищецът моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника Прокуратура на Република България да му заплати : сумата 30 000 лева за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени душевни страдания и дискомфорт, които са пряка и непосредствена последица от воденото досъдебно производство №13/2012г. по описа на ОСЛО при Окръжна прокуратура-Велико Търново за престъпление по чл.255 ал.1 т.1 от НК, приключило с влязло в сила прекратително постановление, заедно със законната лихва върху посочената сума, считано от 06.05.2015г. – датата на влизане в сила на прекратителното постановление до окончателното ѝ изплащане; сумата от 34 000 лева, представляваща имуществени вреди вследствие неизплащане на 20 месечни възнаграждения за прослужено време в системата на МВР, в пряка причинна връзка с наличието на ДП №13/2012г., заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 06.05.2015г. до окончателното ѝ изплащане; сумата от 4 400 лева, представляваща имуществени вреди, вследствие нереализиран улов на дивеч поради отнемане на оръжието и разрешителното да носи това оръжие, поради наличието на ДП №13/2012г., заедно със законната лихва върху посочената главница, считано от 06.05.2015г. до окончателното ѝ изплащане; сумата от 360 лева, платен членски внос в Ловно рибарско дружество-Павликени и такси към Регионална дирекция на горите-Велико Търново, представляваща имуществени вреди, пряка и непосредствена последица от ДП №13/2012г., заедно със законната лихва от 06.05.2015г. до окончателното ѝ изплащане; сумата 500 лева, имуществени вреди, заплатен адвокатски хонорар по посоченото наказателно производство, заедно със законната лихва от 06.05.2015г. до изплащането ѝ.

Претендира за присъждане на всички направени от него разноски по делото, включително за адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът Прокуратура на Република България – София, чрез представителя си ех lege Окръжна прокуратура – гр.Велико Търново, представлявана по делото от прокурор при същата Прокуратура, в писмен отговор и по делото, оспорва исквете по допустимост, основание и размер. Моли съдът да отхвърли предявените искове.

Доводите за недопустимост се свеждат до възражения за неоснователност на предявения иск, а именно че не било доказано по делото прекратителното постановление на ОП-Велико Търново да е влязло в сила. Счита за недоказано да е налице причинна връзка между воденото ДП и твърдяните от ищеца имуществени и неимуществени вреди. Претендиращият размер неимуществени вреди бил изключително и неоснователно завишен.

Прокуратурата на РБ е и контролираща страна по реда на чл.10 от ЗОДОВ. Становището ѝ в това качество съвпада с посоченото по-горе.

Като прецени събраните по делото доказателства, взе предвид становищата на страните и извърши проверка на обжалваното решение в границите на правомощията си Апелативният съд приема за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл.269 от ГПК в случая Въззивният съд следва да се произнесе по валидността и по допустимостта на решението, като по валидността се произнася служебно, а по допустимостта в обжалваната част.

Обжалваното първоинстанционно решение е валидно и допустимо, тъй като е постановено от законен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда, изготвено е в писмена форма, подписано е и е разбираемо.

След като констатира, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо, Въззивният съд пристъпи към проверка на правилността му.

При проверка на правилността на първоинстанционното решение съдът е обвързан от посоченото в двете въззивни жалби, като служебно има правомощие да провери само спазването на императивните материалноправни разпоредби, приложими към процесното правоотношение.

Предявен е иск с правно основание чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ от ищеца И.Б. против ответника Прокуратурата на РБ за сумата 30000,00 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на водено срещу него досъдебно производство №13/2012г., приключило с влязло в сила постановление на Окръжна прокуратура-Велико Търново за прекратяването му.

Предявен е иск с правно основание чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ от ищеца И.Б. против ответника Прокуратурата на РБ за следните причинени имуществени вреди вследствие ДП №13/2012г., а именно: за сумата 34 000 лева, неплатени 20 месечни възнаграждения за прослужено време в системата на МВР; за сумата 4 400 лева, нереализиран улов поради невъзможност да ловува; за сумата 500 лева, заплатен адвокатски хонорар в наказателното производство; за сумата 360 лева, заплатен членски внос в ЛРД-Павликени и такси в РДГ-Велико Търново, при невъзможност да ловува.

На основание чл.86 от ЗЗД ищецът претендира и за присъждане на законната лихва върху главниците, считано от 06.05.2015г., на която дата е влязло в сила прекратителното прокурорско постановление, до окончателното им изплащане.

Във въззивната жалба въззивникът ищец редуцира претенциите си за имуществени вреди така: претендира за сумата 24 108 лева, неплатени 20-месечни възнаграждения за прослуженото от него време в системата на МВР, вместо исканите с исковата молба 34 000 лева на същото основание; не са предмет на въззивната жалба първоначалните му искиви претенции за присъждане на сумата 500 лева, заплатен адвокатски хонорар в наказателното производство, както и за сумата 4 400 лева, имуществени вреди вследствие невъзможността да ловува, които претенции Първоинстанционният съд е отхвърлил с обжалваното решение, но в тази част първоинстанционното решение не е обжалвано.

Със събраните по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка.

С постановление от 07.03.2012г. на Окръжна прокуратура-Велико Търново е образувано досъдебно производство №13/2012г. срещу ищеца И.Б.

за това, че за времето от 15.04.2008г. до 30.04.2008г. избегнал плащането на данъчни задължения по ЗДДФЛ в големи размери, като не подал годишна данъчна декларация по чл.50 от същия закон, което съставлява престъпление по чл.255 ал.1 т.1 от Наказателния кодекс.

С постановление от 20.04.2015г. ДП №13/2012г. по описа на ОСЛО при Великотърновската окръжна прокуратура е прекратено, поради липса на престъпление.

Досъдебното производство е приложено към настоящото дело и в него се съдържат няколко молби, подадени от ищеца Б., да се ускори разследването и по възможност досъдебното производство да приключи по-бързо.

Видно от писмо №S-2 от 05.06.2015г., издадено от Окръжна прокуратура, с постановление на наблюдаващия прокурор досъдебното производство е прекратено и към 03.06.2015г. прекратителното постановление не е обжалвано в законоустановения 7-дневен срок. Към писмото е приложено копие от постановлението.

С решение от 17.07.2012г. Началникът на РУ Полиция-Велико Търново е отнел всичките две разрешения за носене на ловно оръжие от ищеца, валидни до 31.03.2017г.

Ищецът е обжалвал това решение и е било образувано адм.д. №950/2012г. по описа на Административен съд-Велико Търново, по което е постановено решение. Видно от мотивите на Административния съд отнемането е поради повдигнатото на ищеца обвинение по ДП №28/2011г. на ОСЛО при ОП-Велико Търново.

С решение от 31.08.2012г. Началникът на РУ Полиция-Велико Търново отново отнема двете разрешения, издадени в полза на ищеца, за носене на оръжие, поради образуваното ДП №13/2012г. по описа на ОСЛО при ОП-Велико Търново, което обстоятелство е видно от постановеното решение по адм.д. №950/2012г. на Административен съд-Велико Търново, образувано по жалба на ищеца против отнемането на разрешенията. С решението си №591 от 30.11.2012г., влязло в сила, Административен съд-Велико Търново е

потвърдил решението на Началника на РУ Полиция за отнемане двете разрешения за носене на оръжие от Б..

С решение от 31.08.2012г. Началникът на РУ Полиция-Велико Търново е отказал да издаде ново разрешение на ищеца за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие, по подадена нова молба от същия. С решение по адм.д. №951/2012г. Административен съд-Велико Търново е потвърдил отказа.

Видно от удостоверение, издадено на 09.10.2020г. от РУ Полиция-Велико Търново, на 16.06.2015г. ищецът е получил от служба КОС при Районното управление гладкоцевен полуавтомат, разрешение за съхранение и разрешение за носене и употреба.

Със заповед от 03.08.2012г. на Заместник министър на вътрешните работи на Б. е наложено дисциплинарно наказание уволнение. Заповедта е обжалвана пред Върховния административен съд. Видно от решението на ВАС наказанието уволнение е наложено за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в нарушение на етичния кодекс на държавните служители в МВР и във връзка с деяние, за което срещу Б. е образувано ДП №28/2011г. по описа на ОСЛО при Окръжна прокуратура-Велико Търново, а не по повод на ДП №13/2012г. Върховният административен съд, 5-членен състав, е потвърдил заповедта с решение №10345 от 09.07.2013г., постановено по адм.д. №6555/2013г., което решение е окончателно. С решение №81/05.01.2016г., което е окончателно, Върховният административен съд, в 5-членен състав, е оставил без уважение искането на Б. за отмяна на влязлото в сила решение №10345, с което е потвърдена заповедта за дисциплинарно уволнение.

По делото е представена и приета като доказателство присъда от 10.06.2015г., постановено по НОХД на Районен съд-Павликени, влязла в сила, видно от която подсъдимият П.А.П. е признат за виновен в това, че на 25.08.2014г. при участие на живо в сутрешен блок на телевизия ТВ Седем разгласил позорни обстоятелства и приписал престъпления на ИВ. Т. Б. от с.М., а именно нанасяне на побой, отправяне на закани и извършване на измами, както и създаване на конфликти в селото с думите „Не е единичен случаят, с побой сега е първи, но иначе са много случаите му на закани, на

измами, мога да кажа”, както и с положителен отговор Да, да на въпрос „Създава конфликти?”, като клеветата е осъществена публично, разпространена чрез електронна и интернет медия, и нанесена от длъжностно лице по повод на службата му, поради което и на основание чл.148 ал.2 във връзка с чл.147 ал.1 и чл.78 от НК подсъдимият е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева. Със същата присъда подсъдимият П. е признат за невиновен да е казал следното: „И.Б. е от хората, които камък върху камък не са сложили в полза на обществото в селото.

Видно от писмото от 07.10.2020г., издадено от ОДМВР-Велико Търново Б. е бил в трудово правоотношение в МВР в продължение на 20 години, 9 месеца и 7 дни, с основно месечно трудово възнаграждение към датата на прекратяване на трудовия му договор в размер на 836 лева, допълнително възнаграждение за прослужено време 40% или още 334,40 лева, както и допълнително възнаграждение поради спецификата на изпълняваната работа 35 лева.

Видно от писмо, издадено от Регионална дирекция на горите-Велико Търново Б. членува в Сдружение ловно рибарско дружество Павликени и през целия период 2012-2015г. е имал редовен ловен билет, като е заплатил членски внос общо в размер на сумата 400 лева, както и дължимите такси в качеството му на организиран ловец.

Видно от болничен лист от 08.06.2012г. ищецът е диагностициран със заболяване невровегетативна дистония, поради което му е бил даден домашен амбулаторен отпуск.

Видно от амбулаторен лист от 22.02.2013г. медицинските органи са констатирани при ищеца хипертонично сърце без сърдечна недостатъчност.

От показанията на свидетеля И.И., колега на ищеца – двамата са работили в ОДМВР-Велико Търново – се установява, че ищецът е притежавал необходимите професионални качества, бил в добри колегиални отношения с всички. След като през 2012г. било образувано досъдебно производство срещу него, му отнели разрешителното да притежава оръжие, което се отразило на ищеца много тежко – започнал да вдига кръвно – а в

края на 2012г. бил уволнен, поради което не му били начислени полагащите му се обезщетения за продължителна работа в системата на МВР. Независимо от това ищецът продължил да плаща членски внос и такси към Ловно рибарското дружество, в което членува. Тъй като не можел да ловува, ищецът претърпял загуби – от лов седмично се добивали по 10 кг месо през есента и зимата т.е. когато ловът е разрешен. От 2011г. ищецът бил преместен на работа в Горна Оряховица, след като му откраднали джипа. Според свидетеля, а и това се говорело в службата, ищецът бил наказан неправилно, поради това че не бил отразил джипа си в декларацията, за което било водено наказателно дело срещу него.

От показанията на свидетеля В.В., колега на ищеца, също се установява че поради образуваното срещу ищеца наказателно производство, ищецът бил преместен да работи в Горна Оряховица, след това му било отнето разрешението да притежава оръжие, поради което той не можел да ходи на лов. Всичко това се отразило негативно на ищеца: колегите му започнали да странят от него, той станал унил, умислен, започнал да получава хипертонични кризи.

Наказателното производство спрямо ищеца Б. е продължило 3 години и то само на фаза досъдебно производство.

Безспорно е по делото, че спрямо ищеца е била взета само мярката за неотклонение подписка.

Тези приети за установени факти водят до един единствен извод и той е, че в случая е осъществена хипотезата на чл.2 ал.1 т.3 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди по отношение на ищеца. Съгласно посочената разпоредба Държавата чрез своите правозащитни органи отговаря за вредите, причинени на граждани от незаконно обвинение в извършване на престъпление, ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че извършеното деяние не е престъпление.

В случая при приетата за установена фактическа обстановка Въззивният съд намира, че е налице хипотезата на чл.2. ал.1 т.3 от ЗОДОВ поради незаконното обвинение на ищеца за извършване на престъпление като наказателното производство е приключило с влязло в сила постановление за

прекратяването му поради това, че извършеното деяние не съставлява престъпление. Отговорността е за Прокуратурата тъй като срещу ищеца е водено досъдебно наказателно производство, наблюдавано и ръководено от прокурор при Окръжна прокуратура-Велико Търново, като крайният резултат не е изготвяне на обвинителен акт, а досъдебното производство е приключило с постановление за прекратяване, поради липса на извършено престъпление и прекратителното постановление е влязло в сила.

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ Държавата, чрез Прокуратурата в случая, дължи обезщетение на ищеца за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Това е обхватът на отговорността на Държавата за вреди в посочения случай. Същият е установен с нормата на чл.4 от ЗОДОВ. Съгласно §1 от Заключителните разпоредби на същия закон приложение намира и разпоредбата на чл.52 от ЗЗД, съгласно която обезщетение за претърпените неимуществени вреди се определя от съда по справедливост.

Безспорно е, че справедливостта не е абстрактно понятие, а във всеки конкретен случай е обусловена от конкретните обстоятелства.

Освен това нормално е и е житейски оправдано в такива случаи всеки да преживее дискомфорт, негативни емоции, дори стрес.

От съществено значение за определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди, които са дължими на ищеца, на посоченото основание, са следните значими обстоятелства в случая: продължителността на воденото наказателно производство – 3-години, която продължителност е в рамките на един разумен срок,, взетата мярка за процесуална принуда спрямо ищеца – най-леката възможна, притесненията и неудобствата, които е преживял вследствие на повдигнатото му обвинение за извършено тежко умишлено престъпление по чл.255 ал.1 т.1 от НК, промяната в здравословните състояния на ищеца, доказано с медицински документи и свидетелски показания, а и е нормално и житейски оправдано в такава ситуация – хипертонични кризи, невровегетативна дистония, хипертонично сърце без сърдечна недостатъчност, злепоставянето на ищеца пред обществото, дори наличието на медийна изява на кмета на населеното място, на което е жител

Б. – с.М., с използване на обидни квалификации и клеветнически твърдения, за което има влязла в сила осъдителна присъда, накърняване на доброто име и авторитета на Б.. Воденото срещу него наказателно производство му се е отразило много отрицателно в две посоки, както физически, така и психически, макар да няма данни за нарушения в психическия му статус, свидетелите установяват че ищецът се променил – затворил се в себе си, станал унил, умислен, неконтактен. Поради образуваното срещу ищеца досъдебно производство, същият бил санкциониран с отнемане на разрешителното за носене и използване на оръжие, което обстоятелство му се отразило много тежко . В тази връзка настоящият съдебен състав кредитира свидетелските показания като последователни и непротиворечиви.

Взетата мярка за неотклонение подписка, макар и най-леката възможна, също е ограничила правата и свободата му в известна степен. Действително взетата „подписка” спрямо гражданите означава, че те не могат да променят местоживеенето си и постоянното си местопребиваване, без да уведомят съответните органи и да получат разрешение. Все пак трябва да се отчете обстоятелството, че най-леката мярка за неотклонение не води до ограничаване в значителна степен на свободата и придвижването.

Не е доказано ищцовото твърдение, че именно ДП №13/2012г. е причина да бъде уволнен дисциплинарно.

Данните по делото са, че ищецът е изчерпал целият възможен процесуален ред да атакува заповедта за уволнение и с окончателно решение на 5-членен състав на Върховния административен съд тази заповед е потвърдена. В мотивите си ВАС посочва, че същата е издадена за нарушение на служебните задължения, изразяващи се нарушаване на етичните правила на държавен служител в МВР. Следователно уволнението на ищеца не е свързано с процесното досъдебно производство.

Възможността да се претендира обезщетение за прослужени над 20 години в системата на МВР не може да се реализира по реда на чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ, а следва да се предяви по надлежния процесуален ред – в друго специално съдебно производство. Освен това в случая служебното правоотношение на ищеца е прекратено с дисциплинарно уволнение, което е

потвърдено с влязло в сила съдебно решение и в този случай съгласно чл.252 ал.7 от ЗМВР, в сила към момента на освобождаването на ищеца от системата на МВР, исканото обезщетение е недължимо.

Решението за отнемане на разрешението за притежаване и носене на оръжие също е потвърдено с решение на Административен съд-Велико Търново, като същият е посочил в мотивите, че отнемането е поради воденото срещу ищеца ДП №28/2011г., а не предвид ДП №13/2012г., на което ищецът се позовава в настоящото производство.

Членски внос и такси към ЛРД-Павликени и РДГ-Велико Търново в размер на сумата 360 лева, в процесния период Б. е внасял доброволно, въпреки че отнемането на разрешението да притежава и носи оръжие му е било известно, както и че това решение за отнемане е било потвърдено с влязло в сила съдебно решение. Поради това ответникът не дължи да му възстанови посочената сума.

При съвкупната преценка на всички тези конкретни правно значими обстоятелства, установени по начин и до степен с ангажираните от ищите по делото доказателства, съдебният състав стига до извода, че претърпяните от ищеца, търпяни и сега от него болки и страдания би било подходящо да бъдат обезщетени със сумата 10 000 лева. С оглед вида, интензитета и продължителността на конкретните неимуществени вреди, подробно описани по-горе, според Апелативния съд в случая дължимото, подходящо и необходимо тяхно обезщетение възлиза на сумата 10000 лева.

Този размер обезщетение за неимуществените вреди в случая отговоря и на житейски оправданото, както и е съобразен със съдебните решения по аналогични случаи.

При това решение по основния иск, акцесорният такъв по чл.86 от ЗЗД е основателен, доказан и следва да се уважи така, както го е уважил Окръжният съд. Съгласно съдебната практика, включително съгласно задължителното Тълкувателно решение №3 от 2005г. на Върховния касационен съд законната лихва върху присъденото обезщетение се дължи от датата на влизане в сила на постановлението за прекратяване на наказателното производство т.е. от 27.04.2017г. предвид изтеклата 3 годишна погасителна давност по реда на

чл.11 бVB от ГПК спрямо претенцията за лихви.

Във Въззивната инстанция не се поддържа възражение за началната дата, от която се дължи законната лихва върху присъденото обезщетение, поради което Апелативният съд не следва да го обсъжда.

Не са въведени във въззивната жалба претенции за присъждане на сумата 500 лева, платен адвокатски хонорар в досъдебното производство, както и за сумата 4 400 лева – претърпени загуби и пропуснати ползи от нереализиран улов като организиран ловец, предвид отнемането на оръжието. Не се претендира и обезщетение за прослужено време за разликата над 24 108 лева до първоначално претендираните в Първата инстанция 34 000 лева на същото основание.

В тази част, с която посочените иски претенции за претърпени имуществени вреди, са отхвърлени, първоинстанционното решение не е обжалвано, поради което е влязло в сила.

В частта на решението, с която Окръжен съд-Велико Търново е уважил иск за обезщетение за неимуществени вреди в размер на сумата 7 500 лева, както и е отхвърлил иск за имуществени вреди за сумата 24 108 лева, дължимо обезщетение за прослужено време в системата на МВР, същото е правилно, поради което и на основание чл.271 от ГПК следва да бъде потвърдено.

На основание чл.271 от ГПК обжалваното решение на Окръжен съд-Велико Търново следва да бъде отменено в частта, с която предявеният иск за неимуществени вреди е отхвърлен за сумата от 2 500 лева, представляваща разликата между присъденото обезщетение от 7 500 лева до дължимите 10 000 лева и вместо това ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца и тези 2 500 лева или по двете решения ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца общо сумата 10 000 лева, обезщетение за неимуществени вреди, заедно със законната лихва върху тази главница, считано от 27.04.2017г. до окончателното ѝ изплащане.

В настоящата инстанция въззивникът ищец представя кръщелно свидетелство, видно от което Б. е кръстник на сина на адвокат Й.Й., което

обстоятелство означава че е налице хипотезата на чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата и основателно адвокат Й. е защитава ищеца по делото безплатно, поради което ответникът му дължи адвокатско възнаграждение с оглед разпоредбата на чл.78 от ГПК съразмерно на уважения иск в рамките на минималното по Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения т.е. по 830 лева за всяка една от двете инстанции. На основание чл.78 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца и сумата 5 лева, платена държавна такса в тази инстанция.

Водим от изложеното Апелативният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №21 от 04.02.2021г., постановено по гр.д. №291/2020г., на Окръжен съд-Велико Търново В ЧАСТТА, с която е отхвърлена исковата претенция за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над 7 500 лева до 10 000 лева, вместо което ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА на основание чл.2 ал.1 т.3 от Закона за отговорността на държавата и общините Прокуратурата на Република България да заплати на ИВ. Т. Б., с ЕГН *****, от с.М., Община Павликени и сумата от 2 500 лева, представляваща разликата над 7 500 лева /присъдени с първоинстанционното решение/ до 10 000 лева, обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от неоснователно водено срещу него наказателно производство по досъдебно производство №13/2012г. по описа на ОСлС при ВТОП, заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 27.04.2017г. до окончателното ѝ изплащане /или по решението на Окръжен съд-Велико Търново и по настоящото решение общо сумата от 10 000 лева, неимуществени вреди/.

Решение №21 от 04.02.2021г., постановено по гр.д. №291/2020г., на Окръжен съд-Велико Търново Е ВЛЯЗЛО В СИЛА В ЧАСТТА с която е отхвърлена исковата претенция на ИВ. Т. Б. против Прокуратурата на РБ за сумата 500 лева, обезщетение за имуществени вреди – заплатен адвокатски хонорар в наказателното производство; за сумата 4 400 лева, обезщетение за

имуществени вреди – пропуснати ползи от невъзможност за ловуване, за сумата над 24 108 лева до 34 000 лева, обезщетение за неплатени 20-месечни възнаграждения за прослужени години в системата на МВР, КАТО НЕОБЖАЛВАНО В ТАЗИ ЧАСТ.

ПОТВЪРЖДАВА решение №21 от 04.02.2021г., постановено по гр.д. №291/2020г., на Окръжен съд-Велико Търново В ОСТАНАЛАТА МУ ОБЖАЛВАНА ЧАСТ с която е отхвърлена исковата претенция за неимуществени вреди за разликата над 10 000 лева до 30 000 лева, заедно със законната лихва; В ЧАСТТА с която е отхвърлена исковата претенция за имуществени вреди в размер на сумата 24 108 лева, неплатени 20-месечни възнаграждения за прослужени години в системата на МВР, за сумата 360 лева имуществени вреди, заплатен членски внос и такси към Ловно рибарско дружество гр.Павликени, заедно със законната лихва върху тези главници, КАКТО И В ЧАСТТА с която Прокуратурата е осъдена да заплати на ИВ. Т. Б. сумата 10 лева, направени разноски в първата инстанция..

ОСЪЖДА Прокуратурата на РБ да заплати на ИВ. Т. Б. сумата 5,00 лева, заплатена държавна такса за тази инстанция.

ОСЪЖДА на основание чл.78 от ГПК във връзка с чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата и чл.7 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения Прокуратурата на РБ да заплати на адвокат Й.А. Й., от Адвокатска колегия-Велико Търново, като пълномощник на ищеца ИВ. Т. Б., сумата 830 лева, адвокатско възнаграждение за първа инстанция

ОСЪЖДА на основание чл.78 от ГПК във връзка с чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата и чл.7 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения Прокуратурата на РБ да заплати на адвокат Й.А. Й., от Адвокатска колегия-Велико Търново, като пълномощник на ищеца ИВ. Т. Б., сумата 830 лева, адвокатско възнаграждение за тази инстанция.

Решението може да се обжалва пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщението и връчването на препис от същото на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____